

יציאת לערל לעילו נשמת הקדושים

מיבאל יצחק מליק ואברהם פולדמן הי"ד

שנה שלשים ותשלא', גלוון מס' 15

פרשת בא, שבת תשע"ב

גלוון זה יוצא לאור בחסות עיריית רחובות, האגף למוסדות העירייה, המחלקה לתרבות תורנית

מכות בדורן אל החופש

עשר מכות הפליה הקב"ה במצרים. מודיע פילה הקב"ה את חמותו במצרים פום אחר פעם, עד שהגע למכה העשירות הקשה מכל! מודיע לא הנחית הקב"ה מכת קרג' על המערם מלכודיה, ובכך עמו יוציא מאפרים והיה צום ונסל רב הר איל מומיים ישב ראל-ל-שי טומה, לא היו יכולם לעלות ולהיטה.

בתגובה בקשה הרואהנה של משה ואחרון לשאלת ישראלה, אמרו פרעה שלוש אמוריות: מי ה' (ה, ב, אל) דיעתי את ה' (ש) והשלישת יומם את ישראל אל אשקלן".

על השאלת הראשונה - "מי ה'", שמשמעה: האם קיים ברואו שלום, מקבל פרעה תשובה דורך שלושת המכות הראוותנות, דעתך: "כה אמר ה', באתה דעתך כי אני ה'" (ז, ז). שי בראו עלולים בשימים ממעל ועל הארץ מותה. על האמוריה השניה - "לא יידעתי את ה'", שפירשיה: מי אמר שיש בברואו העולם קרש לארץ שאנו מותלים בה, ממעיה התשובה על ידי שלוש מכות ונסוף, דע' ע. "למען תדע, כי אין לך קרבב הארץ" (ז, י). על הקביעה השלישית של פרעה, שלא ישלח את עם ישראל לחופשי, הוא מקבל שלוש מכות נספות, באיה: "בעבור תדע, כי אין קמי בכל הארץ" (ט, ז).

וילוים התהלהין, מגעה מכות בכורות - הממחישה לפרעה, כי הבכור נבחר כדי לקדש את שם ה' בעולם ולא ההיפך, חי.

אך, לא רק המצרים עוברים תהליך ייעוב - המבahir שיש בראו עללום והוא המניג את הכל. באותו זמן, עבר עם ישראל תהליך חשוב עד יותר. התהליך נעדר לנתקו ולהתנייש בארכ' ישראל.

לתוכהה של שורתו, שרך נין לככוש ולחותנייש בארכ' ישראל. לפני שעים ישראל יוצאה ממצרים, הקב"ה מבקש להתחכם (יא, ב): "ז'בר נא באזני העם, וישראל איש מאת רעה ואשה מאת יועקה כל' כסך וקלי הזכי". הרוב קוק בפיישו עיין איזה" (ברכות א, קי) מסביר את פער ההתחכבות במצרים כדי לקבל עד כסך וזהב: "ערואה היא העבדות. אך רוק יונין גוני שע'ה, לא רוק סבל ופש' יש בה. מורה מכל אלוי האין, שפלת טהור". העבר - מה שמאמרותיו מה אם כל' העודו, ומי יותר מאשר קצת מועחה? האם הוא מסלול להרוויה, והוא העוני והרוויה שכא בעקבותיו. עם עני, החולם על פשות מל' לטור הבשר: הנתק הגדול הטסונו בעין המורי, הוא העוני והרוויה שכא בעקבותיו. עם עני, החולם על פשות לחם ישב, אך יכול להלום רק' תורה ומולכת, מה שישראל צריך לעבור גוי גדול אוור לגויים!!".

שבוביל לחשוב בבנ"י-חוורין, גם עם ישראל צריך לעבור גוי.

עבדים לעם וחופשי, הלמוד להתחניד לחשוב ולהתנוגג בבנ"י-חוורין. עם היוצאה מצרים ומותלייל פעול ולהלשים את יעדו - הקמת יטבאלת כוהלים וגוי קדושי" (ט, ג), אשר היה מותם עללום כל'.

הרabi שיש

גלוון זה נתקבלה תרומה מאות ר' נפתלי יוסטן ני
לע"ז אמו, מorth לאלה ויסען עיה בת ר' אברהם הכהן ז"ל
במלאות שנה לטירתה, נלב"ע/i בשבט תשע"א
נטקבלת תרומה גם מאות ר' יצחק רוטפאל ני
לע"ז אבוי, ר' ברוך ב"ר שמואל רוטפאל ז"ל, נלב"ע/i בשבט תשע"ה
תגביה

לאורים נלך

"ז'בר נא באזני העם וישראל איש מאת רעהו" (יא, ב)

ר' לי יצחק מברדייציב שמע פעם יהודי משיח לב פפי רבי אחד וקובל לפמי על מבט חער סובל הוא צורת לא-שער ואך על פס' משטל הוא באנ' כוח לסת בדך והש' לקלים את כל המצתות. מעולם לא חער לאש וקרבה דעתו להבן מזוז מגילות לו רוחות דחולות כך. "הוֹתָנִקְרֵי, טאנַה הַיּוֹדֵי, יְוָה תָּוָה וְהַשְׁבָּהֵה!!".
 מיט איזו רוח ובאמו: המכונה אינה שכיר גשמי אלא לשבר ווועגן.

התרובר ר' לי יצחק בשיחה ואומו: טענתו של היהודי מונת ובודאי שהקב"ה מונת לשבר גשמי, שהרים הם השכר שינון לשוארה הראה שמי ווירחוטה הדרומי שוואטהי קהיבה לברחים - לא וויה רוכש ווועגן רוכש קבל ביני ישראל בצאתם מצרים, הויה קיבל את התורה שהיא קירה מפניהם ונאלי זוב געקס.

עפ"י "סיגרים של יישראלי"

"ויהי לך לאות על זיך ולזכרון בין עיןיך" (יג, ט)

כאשר קומ' מו' של געל "יאו החים" הקדוש למותה, באה אלוי אשוטה הרבנית ודמעות בעייה ותאמר לו: "אייש הריך אתה יוד' כי אני שאוואר בעירום ובוחור-כל ומאנ' בזא ערקי" ניע לה ר' אהרי מותיג, ביוא אליך איש עשיר ווועגן כל' של מטאות ווועגן, תමורתה הפלין של, תנ' ל' אוותם וכוכס' שתקבלי - תהיי וויספיק לכל מושךן: תהיי איזד פרטני עט'ן, לב' סייח דעתו מהתפלין בכל עט' שהוא מעיך אוון, אך לא ליגע קטען".

אוור מותן של חברה הקדוש, לא פעל מודביין ארצת. הרבנית נתנה לעשר את הפלין והוא שיל' תומזון של שטאות לירען זיך ואך קבל עט'ן עט'ן את קיט' גאנט, והשיך קיט' איזת הנחני גאנט, וכשר שיכר פיטר בעיל' "יאו החים" הקדוש, שחתומנו-הורה, ותפלתו שוחה בפי, והוא אנק לאחסין את דערו מהתפלין אף לא רגען קטען. והנה פעם אחת, בהיוו באכצע' תפילין, ניש אלוי איזד מושרכו ווועגן בעניני הבית בפי. תרוליה לא שס' העשר אט' למ' המשת, אך משאה פעריך ב' מטה, עונ' ל' בקצרה טול' לרוטם. מאווערט גען חישער, כי תפילינו אינה שוחה בפי ואויה החומרה-נפ' שהחיה עט'ן תמייד בטפילהו, איניא. בכוויה הראה האיש, כי נפל פטול' בפיטול' ומיטן לביקה בעי' סופ' סטימ' מיטומה. וננה לתהלהה, אשר תהו הוראת את הפלין, מצא בתוכם קל' לבן ואון עלי' שמ' אונז. מיד הבין העשר את אשר קדרה, אך את העשו לא אפשר היה להסביר.

עפ"י "אוצר המעשיות"

צפנת פענץ

**משפחחה = 1
אם משפחחה > 1
או משפחחה + משפחחה**

פרטנות יש לשלהו
ל' פטלי עער

ה' גאלר, 15 רחובות גאנט גאנט
לא לשכח ל'זין גאנט כימתה
nafya@neto.net.il
דאזי"

תמונה החיה לפרשנות שמות

ג. י. "ישמעו לקלע" - מלאחים, מכין שתאמגר להם לשון זה - ישמעו לקלע, שכבר טינע זה מסור בידם מיעקב וממיון, שבשלוח זו הם נאנלאם. יעקב אמר (במאיות ג, כד): "יעקב יפקוד יתקוד אתכם".
 יוסף אמר להם (שם ג, כה): "יעקב יפקוד יתקוד אלוקים אתכם".

לקוראים: מארמים המופיעים ללא צוין שם הכותב, נקבעו על ידי חברי המערכת

חברי המערכת: הרב אברהם פום, משה רוט, נפתלי עיר, יהודה מליק
 העርעה בסיווע ארכוי כויל "יד ברודמן" לילמודו הוראה ודינונות, בית שפרא, רוחבות

כתובת: 08-9412048.

דפסה: דפוס ש.ה.ר. רוחבות טל. 08-9475106.

